

Dosar nr. 381/2/2014
(243/2014)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA I PENALĂ
Încheiere

Ședința publică din data de 29 ianuarie 2014

Dezbaterile au avut loc în ședință nepublică, iar potrivit art.38 al.4 din Ghidul privind relația dintre sistemul judiciar din România și mass-media, nu pot fi puse la dispoziția reprezentanților mass-media.

CONSIDERENTE

Deliberând asupra propunerii de înlocuire a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive a inculpatului Hristescu Cristian, formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției, constată următoarele:

La data de 23.01.2014, pe rolul Curții de Apel București, Secția I Penală a fost înregistrat sub numărul 381/2/2014 referatul nr.73/P/2013 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției cu propunerea de înlocuire a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive a inculpatului Hristescu Cristian pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data emiterii mandatului de arestare preventivă.

În motivarea acestei propuneri s-au arătat, în esență, următoarele:

Prin ordonanța nr.73/P/2013 din data de 21.01.2014, s-a dispus luarea față de inculpatul **Hristescu Cristian** luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile, de la data de **21.01.2014** până la data de **19.02.2014**, stabilindu-se în sarcina acestuia următoarele obligații:

- să se prezinte la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată, ori de câte ori este chemat:

- să se prezinte la Poliția Municipiului Slobozia, județul Ialomița, conform programului de supraveghere, întocmit de organul de poliție, sau ori de câte ori este chemat:

- să nu își schimbe locuința, fără încuviințarea instanței de judecată:

- să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie

de arme.

- să nu se apropie de numiții sau membrii familiilor acestora și să nu comunice cu aceștia, direct sau indirect;

-să nu se afle în locuința persoanelor mai sus menționate.

Potrivit proceselor-verbale de redare a convorbirilor telefonice purtate de inculpatul Hristescu Cristian, planșelor foto și proceselor-verbale de supraveghere operativă, ulterior momentului în care a luat la cunoștință de măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara inculpatul Hristescu Cristian a încălcat cu rea-credință obligațiile instituite în sarcina sa

În conformitate cu dispozițiile art. 148 alin. (1) lit. a¹) C. proc. pen., măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art.143 din același cod și inculpatul a încălcat, cu rea-credință, măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau țara ori obligațiile care îi revin pe durata acestor măsuri.

Măsura arestării preventive întemeiată pe aceste dispoziții, poate fi luată numai după ce, în prealabil, s-a dispus față de inculpat măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau țara, iar inculpatul a încălcat, cu rea-credință măsura restrictivă de libertate ori obligațiile care îi revin pe durata acestei măsuri. Reaua-credință în încălcarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea sau țara ori a obligațiilor care îi revin inculpatului pe durata acestei măsuri nu se prezumă, ci trebuie dovedită prin informațiile furnizate de organul de urmărire penală.

Astfel, în prezenta cauză inculpatul Hristescu Cristian, în mod deliberat, imediat după momentul în care a luat la cunoștință de conținutul ordonanței prin care s-a dispus măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara i-a contactat pe martorii B.D. și D.R.. În plus, în dimineața zilei de 22.01.2014, inculpatul s-a deplasat la sediul societății administrate de martorul D.R., solicitându-i acestuia să îi remită niște „facturi care cuprindeau un discount aplicat de societatea pe care o administrează la vânzarea unor materiale de construcții, cu scopul de a demonstra că și altor persoane fizice sau juridice le oferea o astfel de facilitate ”.

În cursul aceleiași zile, inculpatul Hristescu Cristian, s-a deplasat la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Ialomița unde a luat legătura cu martorul I.A., căruia i-a solicitat să îi pună la dispoziție „referatele prin care, în calitate de prim-procuror. își exprima dezacordul cu privire la solicitarea de transfer pe care o formulase procurorul M.M.”, martor în prezenta cauză.

Astfel, pe parcursul a mai puțin de 24 de ore, inculpatul Hristescu Cristian, în mod tendențios, repetat și vădit indiferent față de obligațiile ce fuseseră instituite în sarcina sa a încercat să își procure înscrisuri pe care să le folosească în apărarea sa și evident în contracararea acuzelor formulate.

Apărarea formulată de inculpatul Hristescu Cristian, în sensul că, nu a lecturat întreaga ordonanță în cuprinsul căreia era menționată și interdicția de a lua legătura cu martorii audiați în cauză, pare cel puțin hilară, în condițiile în care pregătirea juridică a inculpatului și funcția ocupată până la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale, impuneau în sarcina sa o diligență mult mai sporită decât cea care ar putea fi pretinsă unui profan al dreptului. Dacă s-ar accepta o astfel de motivație din partea oricărui învinuit sau inculpat, supus obligațiilor prevăzute de art. 145 C.p.p. atunci s-ar goli de conținut măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara și încercările de deturnare a urmăririi penale ar rămâne la liberul arbitru al persoanelor acuzate.

Pentru aceste considerente s-a apreciat că în cauză sunt îndeplinite condițiile legale pentru ca instanța de judecată competentă să dispună în conformitate cu prevederile art. 145¹ C.p.p raportat la art. 145 alin.3 C.p.p, înlocuirea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive față de inculpatul Hristescu Cristian și că luarea măsurii arestării preventive, față de inculpatul Hristescu Cristian este necesară în interesul urmăririi penale, fiind invocate dispozițiile art.143 C.p.p. și ale art.148 alin.1 lit.a ind.1 C.p.p.

Examinând actele și lucrările dosarului Curtea constată că propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției, privind pe inculpatul Hristache Cristian este întemeiată pentru următoarele considerente:

Prin rezoluția nr.73/P/2014 din data de **20.01.2014, ora 08:00**, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției s-a dispus începerea urmăririi penale față inculpatul Hristescu Cristian, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de șantaj, faptă prev. și ped. de art. 194 alin.1 C.pen raportat la art. 13¹ din Legea nr.78/2000; instigare la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, faptă prev. și ped. de art. 25 C.pen raportat la art. art. 248 C.pen raportat la art. 13² din Legea nr.78/2000 și șantaj, faptă prev. și ped. de art. 194 alin.1 C.pen raportat la art. 13¹ din Legea 78/2000: trafic de influență, faptă prev. și ped. de art. 257 alin.1 C.pen raportat la art. 7 alin.3 din Legea nr.78/2000, totul cu aplicarea art. 33 lit.a C.pen.

În fapt, s-au reținut, în esență, următoarele:

1. În perioada 19.05.2013 - 24.05.2013, inculpatul Hristescu Cristian, uzând de prerogativele conferite de funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ialomița l-a constrâns prin amenințare pe numitul D. R., ... al unei societăți comerciale din Slobozia, să îi livreze „cu discount” materiale de construcție necesare

finalizării imobilului tip locuință pe care Hristescu Cristian îl deține în orașul Slobozia, județul Ialomița.

2. În cursul lunii aprilie 2013, inculpatul Hristescu Cristian, cu intenție, i-a determinat pe numiții G.L., de poliție cu funcția de, județul Ialomița și B. F.-G.,, județul Ialomița să nu aplice măsurile legale, respectiv, constituirea unui dosar penal, cu privire la săvârșirea infracțiunii de conducere a unui autoturism pe drumurile publice având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală de către numitul I.C..

3. În perioada iunie 2013 - ianuarie 2014, inculpatul Hristescu Cristian a pretins și primit de la numitul F.Ș.T., materiale de construcție și manopera unor lucrări efectuate la imobilul pe care magistratul îl edifică în municipiul Slobozia, lăsând să se creadă că are influență asupra procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Slobozia, numita M. M., în scopul evitării instituirii în cauză a unor măsuri asigurătorii și dispunerii unei soluții favorabile în dosarul penal, dosar în care numitul F.Ș.T. și societatea pe care acesta o administrează, au calitatea de învinuiți.

Prin ordonanța nr.73/P/2013 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției din data de 21.01.2014. ora 22:00 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului **Hristescu Cristian** pentru săvârșirea infracțiunilor de șantaj, faptă prev. și ped. de art. 194 alin. 1 C.pen raportat la art. 13¹ din Legea nr.78/2000: instigare la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, faptă prev. și ped. de art. 25 C.pen raportat la art. 248 C.pen raportat la art. 13 ind.2 din Legea nr.78/2000 și șantaj, faptă prev. și ped. de art. 194 alin.1 C.pen raportat la art. 13¹ din Legea nr.78/2000; trafic de influență, faptă prev. și ped. de art. 257 alin.1 C.pen raportat la art. 7 alin.3 din Legea nr.78/2000, totul cu aplicarea art. 33 lit.a C.pen, măsură comunicată inculpatului potrivit procesului-verbal încheiat la ora 22:20.

Prin ordonanța nr.73/P/2013 din data de 21.01.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției s-a dispus, în temeiul art.145 ind.1 C.p.p.rap.la art.145 C.p.p., luarea față de inculpatul Hristescu Cristian a măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile, de la data de 21.01.2014 până la data de 19.02.2014.

În baza art.145 alin.1 ind.1 C.p.p.s-a pus în vedere inculpatului Hristescu Cristian să respecte următoarele obligații:

a) să se prezinte la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată, ori de câte ori este chemat:

b) să se prezinte la Poliția Municipiului Slobozia, județul Ialomița, conform programului de supraveghere, întocmit de organul de poliție, sau ori de câte ori este chemat:

c) să nu își schimbe locuința, fără încuviințarea instanței de judecată:

d) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme.

În baza art.145 alin.1 rap la art.145 alin.1 ind.2 C.p.p.s-a pus în vedere inculpatului Hristescu Cristian să respecte următoarele obligații:

a) să nu se apropie de numiții sau membrii familiilor acestora și să nu comunice cu aceștia, direct sau indirect;

b) să nu se afle în locuința persoanelor mai sus menționate.

Prin hotărârea nr.15/22.01.2014, Consiliul Superior al Magistraturii - Secția pentru procurori a încuviințat luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul Hristescu Cristian, prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ialomița.

Potrivit art. 145 ind.1 alin.2 C.p.p. rap. la art.145 alin.3 C.p.p. în caz de încălcare cu rea-credință a măsurii aplicate sau a obligațiilor, măsura obligării de a nu părăsi țara va fi înlocuită cu măsura arestării preventive, în condițiile prevăzute de lege.

Conform art.148 alin.1 lit.a ind.1 C.p.p. măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art.143 și există următorul caz: inculpatul a încălcat, cu rea-credință, măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau țara ori obligațiile care îi revin pe durata acestor măsuri.

Art. 5 din CEDO reglementează dreptul la libertate și la siguranța persoanei în scopul prevenirii lipșirii arbitrare de libertate a unei persoane de către autorități, precum și al limitării duratei privării de libertate.

Legalitatea măsurii privative de libertate presupune ca aceasta să fie dispusă cu respectarea dispozițiilor substanțiale și procedurale din dreptul intern și să fie conform cu scopul art. 5 din CEDO.

Potrivit art. 5 paragraful 1 lit. c din CEDO o persoană poate fi privată de libertate în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente atunci când există suspiciuni rezonabile că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a se crede în necesitatea de a o împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia.

Faptele ce au dat naștere suspiciunii nu trebuie să fie la același nivel cu faptele necesare pentru a justifica o condamnare.

Nu trebuie stabilită în acest stadiu în mod cert vinovăția unei persoane, acesta fiind chiar scopul urmăririi penale în urma căruia trebuie să rezulte realitatea și natura infracțiunii de care o persoană este acuzată.

Scopul privării de libertate ce trebuie să existe la momentul luării măsurii arestării preventive este trimiterea în judecată a persoanei bănuite că a săvârșit o infracțiune.

În prezenta cauză, analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că materialul probator existent la dosarul cauzei este în măsură să conducă la

concluzia ca, la acest moment , sunt îndeplinite în ceea ce-l privește pe inculpatul Hristescu Cristian, în legătură cu faptele pentru este cercetat, condițiile prevăzute de art.143 alin.1 C.p.p., pentru luarea măsurii arestării preventive, existând suficiente probe care să satisfacă atât exigențele dispozițiilor art.143 alin.1 C.p.p. ,cât și pe cele ale art.5 parag.1 lit.c din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

.....

De altfel, incidența în cauză a dispozițiilor art.143 alin.1 C.p.p. nu a fost contestată nici de inculpat, prin apărătorul ales, în condițiile în care acesta a formulat, în temeiul art.140 ind.2 C.p.p., plângere împotriva ordonanței nr. nr.73/P/2013 din data de 21.01.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției s-a dispus, în temeiul art.145 ind.1 C.p.p. rap. la art.145 C.p.p., luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile, plângere ce a fost respinsă de Curtea de Apel București, Secția a-II-a Penală prin încheierea din data de 24.01.2014, pronunțată în dosarul nr.403/2/2014 ,care este definitivă.

Totodată, Curtea constată că pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile în legătură cu care este cercetat inculpatul Hristescu Cristian este mai mare de 4 ani închisoare, fiind, prin urmare, îndeplinită și condiția prevăzută de art.148 alin.2 C.p.p.

În opinia Curții încadrarea juridică dată unora dintre faptele penale pentru care este cercetat inculpatul Hristescu Cristian comportă discuții sub aspectul infracțiunii de favorizare a infractorului prevăzută de art.264 C.p.

Însă acest aspect nu prezintă relevanță în raport cu obiectul prezentei cauze, având în vedere că în acest moment procesual încadrarea juridică este atributul exclusiv al procurorului, iar pedeapsa prevăzută de lege și în cazul infracțiunii prevăzute de art.264 C.p. este mai mare de 4 ani.

De asemenea, Curtea, având în vedere actele dosarului, apreciază că inculpatul Hristescu Cristian cu rea credință și-a încălcat obligațiile stabilite de procuror prin ordonanța nr.73/P/2013 din data de 21.01.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției prin care s-a dispus, în temeiul art.145 ind.1 C.p.p. rap. la art.145 C.p.p., luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile.

Astfel, din actele dosarului rezultă că ordonanța nr.73/P/2013 din data de 21.01.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției prin care s-a dispus, în temeiul art.145 ind.1 C.p.p. rap. la art.145 C.p.p., luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile i-a fost comunicată ,conform dispozițiilor art.145 ind.1 C.p.p. rap. la art.145 alin.2 ind.1 C.p.p., inculpatului Hristescu Cristian la data de 21.01.2014 ,ora 22,24.

La data de 22.01.2014, orele 00,26 și 01,08 inculpatul Hristescu Cristian a luat legătura telefonic cu martorul D. R., iar în jurul orelor 01,30 s-a întâlnit cu martorii D. R. și B. D.

.....
Prin urmare, este evident că inculpatul Hristescu Cristian la numai câteva ore de la comunicarea ordonanței nr.73/P/2013 din data de 21.01.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției prin care s-a dispus, în temeiul art.145 ind.1 C.p.p. rap. la art.145 C.p.p., luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile a încălcat obligația ce i-a fost impusă prin această ordonanță și anume aceea de a nu se apropia de numiții **I.A., B.D. și D. R., având calitatea de martori în prezenta cauză** și de a nu comunica cu aceștia, direct sau indirect.

Curtea apreciază că încălcarea acestei obligații a fost făcută în mod evident cu rea credință de inculpatul Hristescu Cristian.

În legătură cu acest aspect, deși nu a negat că a luat legătura și s-a întâlnit cu martorii susmenționați, inculpatul Hristescu Cristian, prin declarațiile date atât în fața procurorului, cât și în fața instanței de judecată, a oferit mai multe variante în încercarea de a-și justifica acțiunile.

În fața procurorului, la data de 22.01.2014, într-o primă declarație inculpatul Hristescu Cristian a menționat că nu a primit ultima pagină a ordonanței de a părăsi țara și că măsura dispusă presupunea să nu plece din țară și că alte obligații nu-i incumbă, iar în cea de a doua, dată la aceeași dată tot în fața procurorului, a arătat că procurorul de caz i-a înmănat un exemplar integral al acestei ordonanțe pe care s-a uitat doar la partea în care se spunea dispun obligarea de a nu părăsi țara, fără a lectura în continuare conținutul ordonanței, că l-a întrebat pe primul procuror adjunct I.A. dacă în situația în care s-a dispus măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara are și alte obligații în afara aceleia de a nu părăsi teritoriul țării, iar acesta i-a răspuns că nu.

În fața instanței de judecată, în prezenta cauză, inculpatul a declarat că a scris și a semnat că a primit un exemplar, însă datorită stării de sănătate nu a citit-o și că ordonanța respectivă a fost înmănată de procurorul de caz apărătorului său ales la care a și rămas, că a doua zi l-a sunat pe acest avocat A.T. pentru a-l întreba dacă are stabilită vreo obligație prin ordonanța respectivă, iar acesta i-a comunicat că în afara celor obligatorii, alte obligații nu au fost stabilite, motiv pentru care la data de 22.01.2014 a renunțat la serviciile acestui avocat.

Această ultimă variantă este prezentată și în plângerea formulată, în temeiul art.140 ind.2 C.p.p., împotriva ordonanței nr. nr.73/P/2013 din data de 21.01.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției ce a format obiectul dosarului nr.403/2/2013 al Curții de Apel București, Secția a-II-a Penală, cu mențiunea că procurorul anchetator cu rea credință

nu i-a atras atenția în legătură cu obligațiile fixate,plângere care,în opinia Curții,a fost formulată tocmai pentru a contracara propunerea ce formează obiectul acestei cauze.

Declarațiile inculpatului Hristescu Cristian sunt vădit nesincere în condițiile în care din actele dosarului rezultă în mod cert că inculpatul a semnat personal pentru primirea unui exemplar al ordonanței nr.73/P/2013 din data de 21.01.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției prin care s-a dispus,în temeiul art.145ind.1 C.p.p.rap.la art.145 C.p.p., luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile și deci a luat la cunoștință de conținutul acesteia ,inclusiv de obligațiile ce i-au fost stabilite.

De asemenea,în raport de vechimea sa ca magistrat procuror și funcția de conducere pe care o îndeplinea,respectiv de prim procuror al unui parchet de pe lângă tribunal,este evident că inculpatul este o persoană calificată care cunoștea foarte bine prevederile legale ce reglementează instituția măsurilor preventive și ce presupune luarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea sau țara,fiind mai mult decât puerile apărările sale și acestea extrem de înconsecvente.

Totodată,Curtea constată că la primele două declarații date în fața procurorului de caz a fost asistat chiar de avocatul A.T., același avocat asigurându-i apărarea și la data de 24.01.2014 în dosarul nr.403/2/2014 al Curții de Apel București,Secția a-II-a Penală.

.....

Prin urmare,în contextul celor arătate,Curtea apreciază că inculpatul Hristescu Cristian cu rea credință a încălcat obligațiile stabilite de procuror prin ordonanța nr.73/P/2013 din data de 21.01.2014 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției prin care s-a dispus,în temeiul art.145ind.1 C.p.p.rap. la art.145 C.p.p., luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile,neputând în nici-un caz reține apărările acestuia care nu sunt demne de un profesionalist al dreptului penal.

Deși prin calitatea sa de procuror,prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Ialomița , avea menirea să înfăptuiască actul de justiție cu maximă corectitudine și profesionalism,să contribuie cu atât mai mult la respectarea legii,să fie un adevărat model în societate și a cărei probitate morală trebuia să fie dincolo de orice îndoială,inculpatul Hristescu Cristian nu numai că este cercetat pentru fapte prevăzute de legea penală ,presupus comise profitând tocmai de calitatea sa și care au legătură cu soluționarea unor dosare penale,dar ,în condițiile în care s-a luat în ceea ce-l privește cea mai blândă măsură preventivă,a adoptat o atitudine mai mult decât sfidătoare și la un interval de numai câteva ore,pe parcursul aceleiași zile, a încălcat în mod repetat obligațiile impuse.

.....

Curtea a fost legal sesizată de procurorul care efectuează în cauză urmărirea penală ,neavând nici-o relevanță că încălcarea de către inculpat a obligațiilor impuse a fost constatată direct de procurorul de caz și nu de organul de poliție desemnat de organul judiciar să verifice respectarea obligațiilor.

În ceea ce-l privește pe numitul B.D. acesta a fost audiat în cauză în calitate de martor este adevărat pentru fapte pentru care nu s-a început urmărirea penală,însă s-a apreciat de către procuror că pentru buna desfășurare a urmăririi penale este necesar ca inculpatul sa nu ia legătura cu acest martor,procurorul care efectuează urmărirea penală fiind singurul în măsură în acest moment procesual ,având în vedere toate datele cauzei si poate în eventualitatea ascultării și în legătură cu faptele pentru care s-a început urmărirea penală,să stabilească persoanele cu care inculpatul să nu ia legătura direct sau indirect.

Ca atare,peu pentru considerentele arătate,Curtea,va admite propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției.

Pe cale de consecință,în baza art.145ind.1 alin.2 C.p.p. rap. la art.145 alin.3 C.p.p, art.143 alin.1 C.p.p. și art.148 alin.1 lit.aind.1 C.p.p.va dispune înlocuirea măsurii obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive a inculpatului Hristescu Cristian pe o durată de **30 de zile,cu începere de la data încarcerării.**

În baza art.151 C.p.p.va dispune emiterea mandatului de arestare preventivă.

În baza art.192 alin.3 C.p.p cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

Onorariul parțial convenit apărătorului desemnat din oficiu ,în cuantum de 50 lei ,se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

DISPOZITIV

Admite propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Secția de Combatere a Corupției.

În baza art.145ind.1 alin.2 C.p.p. rap. la art.145 alin.3 C.p.p, art.143 alin.1 C.p.p. și art.148 alin.1 lit.aind.1 C.p.p. dispune înlocuirea măsurii obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive a inculpatului HRISTESCU CRISTIAN pe o durată de **30 de zile,cu începere de la data încarcerării.**

În baza art.151 C.p.p. dispune emiterea mandatului de arestare preventivă.

În baza art.192 alin.3 C.p.p cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Onorariul parțial convenit apărătorului desemnat din oficiu ,în cuantum de 50 lei ,se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

Cu drept de recurs în termen de 24 de ore.
Pronunțată în ședință publică, azi 29.01.2014.

LUMEA JUSTITIEI.RO